

Sygn.akt IIK 425/16

PR 2Ds.248.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Kliś

Protokolant Tomasz Kilariski

przy udziale Prokuratora - Artura Idzi

po rozpoznaniu w dniu 10.11.2016r. sprawy karnej

P. K.

urodz. (...) we W.

syna J. i A. zd. B.

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 01 sierpnia 2016r. w W. woj. (...) prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki (...)o nr rej. (...), nie stosując się w ten sposób do decyzji administracyjnej Prezydenta W. sygn. (...).III. (...) - (...) z dnia 26 lipca 2005r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi,

tj. o czyn z art. 180a k.k.

2. w miejscu i czasie jak w pkt. 1 prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki (...)o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością we krwi środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy w stężeniu 107,7 ng/ml i amfetaminy w stężeniu 47,7 ng/ml,

tj. o czyn z art. 178a§1 k.k.

3. w dniu 01 sierpnia 2016r. w W. woj. (...), w celu uniknięcia kontroli drogowej i zatrzymania jako sprawcy przestępstwa z art. 180a k.k. użył wobec starszego sierżanta A. J. funkcjonariusza Komisariatu Policji w L. przemocy, w ten sposób, że cofając pojazdem marki (...)o nr rej. (...) celowo zahaczył drzwiami wymienionego policjanta stojącego pomiędzy drzwiami, a przestrzenią pojazdu i dynamicznie przeciągnął go na drugą stronę jezdni, następnie ponownie ruszył i w ten sam sposób staranował, cofając wymienionym pojazdem starszego sierżanta T. M., który pomógł do zatrzymania sprawcy przestępstwa, w ten sposób spowodował obrażenia ciała u starszego sierżanta T. M. w postaci skręcenia stawu śródrečno-paliczkowego palca 3-go ręki lewej, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres powyżej dni 7 w myśl art. 157§1 k.k., natomiast u starszego sierżanta A. J. w postaci stłuczenia podudzia prawego i urazu kręgosłupa lędźwiowego, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni 7 w myśl art. 157§2 k.k. ,

tj. o czyn z art. 224§2 i 3 k.k.

I. uznaje oskarżonego P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 1 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 180a k.k. i za to na podstawie art. 180a k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 2 części wstępnej wyroku tj. występkę z art. 178a§1 k.k. i za to na podstawie art. 178a§1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. uznaje oskarżonego P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 3 części wstępnej wyroku tj. występkę z art. 224§2 i 3 k.k. i za to na podstawie art. 224§3 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. łączy oskarżonemu P. K. kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. I-III części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

VI. na podstawie art. 43a§2 k.k. orzeka od oskarżonego P. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy złotych),

VII. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza oskarżonemu P. K. na poczet wymierzonej w pkt. IV części dyspozytywnej wyroku kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19.08.2016r. do dnia 04.10.2016r.,

VIII. na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Mirosława Stawińskiego koszty nieopłaconej obrony z urzędu w kwocie 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych 00/100), w tym podatek VAT w kwocie 138 zł (sto trzydzieści osiem złotych 00/100),

IX. na podstawie art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W pierwszym rzędzie należało wskazać, iż wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku zapadłego w dniu 10 listopada 2016r. w sprawie sygn. IIK 425/16 złożony przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu dotyczył wyłącznie „rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu” i w związku z tym Sąd meriti ograniczył swoje rozważania jedynie do zagadnień opisanych w treści art. 424 § 2 kpk.

Poddając zaś merytorycznej ocenie zasadność zarzutów przedstawionych oskarżonemu P. K. to należało zważyć, iż w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poczynionych na ich podstawie niekwestionowanych ustaleń faktycznych – zważył, iż wina i sprawstwo w/w były niewątpliwe i bezsporne.

P. K. w dniu 01 sierpnia 2016r. w W. woj. (...) prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki (...) o nr rej. (...), nie stosując się w ten sposób do decyzji administracyjnej Prezydenta W. sygn. (...).III. (...)- (...) z dnia 26 lipca 2005r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 180 a kk.

Następnie P. K. w dniu 01 sierpnia 2016r. w W. woj. (...) prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki (...)o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością we krwi środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy w stężeniu 107,7 ng/ml i amfetaminy w stężeniu 47,7 ng/ml. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 k.k.

Nadto w dniu 01 sierpnia 2016r. w W. woj. (...), w celu uniknięcia kontroli drogowej i zatrzymania jako sprawcy przestępstwa z art. 180a k.k. użył wobec starszego sierżanta A. J. funkcjonariusza Komisariatu Policji w L. przemocy, w ten sposób, że cofając pojazdem marki (...) o nr rej. (...) celowo zahaczył drzwiami wymienionego policjanta stojącego pomiędzy drzwiami, a przestrzenią pojazdu i dynamicznie przeciągnął go na drugą stronę jezdni, następnie ponownie

ruszył i w ten sam sposób staranował, cofając wymienionym pojazdem starszego sierżanta T. M., który pomógł do zatrzymania sprawcy przestępstwa, w ten sposób spowodował obrażenia ciała u starszego sierżanta T. M. w postaci skrzywienia stawu śródrečno-palcikowego palca 3-go ręki lewej, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres powyżej dni 7 w myśl art. 157§1 k.k., natomiast u starszego sierżanta A. J. w postaci stłuczenia podudzia prawego i urazu kręgosłupa lędźwiowego, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni 7 w myśl art. 157§2 k.k. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 224§2 i 3 k.k.

Wymierzając oskarżonemu P. K. kary za popełnione przestępstwa Sąd miał na uwadze wskazania zawarte w treści art. 53§1 i 2 kk., art. 55 kk, art. 115§2 kk, jak również okoliczności łagodzące, a także obciążające.

Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami, Sąd meriti wzię pod uwagę zasady wymiaru kary, a także okoliczności popełnienia zarzucanych P. K. przestępstw, rozmiar szkody, zachowanie oskarżonego przed jak i po popełnieniu inkryminowanych czynów, stopień zawinienia, motywacje sprawcy, względy prewencji szczególnej i ogólnej, a także rodzaj i charakter naruszonych dóbr. Za okoliczności obciążające Sąd Rejonowy w Lubaniu uznał dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa oraz wykroczenia.

Nie dopatrył się przy tym okoliczności łagodzących.

P. K. dopuszczając się zarzucanych mu czynów z art. 178a§1 kk, art. 180a kk i art. 224§ 2 i 3 kk, godził w podstawowe dobra chronione prawem tj. bezpieczeństwo w komunikacji oraz działalność instytucji państwowych (organów policji).

Nadto przy wymiarze kary Sąd uwzględnił czas i miejsce popełnionych przestępstw oraz sposób zachowania sprawcy, który należało potraktować jako szczególnie drastyczny i realnie zagrażający życiu interweniujących funkcjonariuszy.

Jak nadto należy wskazać P. K. w dacie popełnionych czynów działał z zamiarem bezpośrednim w sposób całkowicie bezrefleksyjny, kierując się chęcią wyrządzenia krzywdy pokrzywdzonym. W żaden sposób nie można tłumaczyć, usprawiedliwiać i akceptować takiego sposobu załatwiania swoich problemów związanych chociażby, jak to starał się tłumaczyć w/w, w postaci potrzeby wyjazdów z dzieckiem do lekarzy i na rehabilitacje.

Co także istotne, zachowanie znajdującego się w dacie czynów w stanie nietrzeźwości sprawcy spowodowało w pokrzywdzonych realne szkody w postaci obrażeń ciała.

Takie działania P. K. świadczą - zdaniem Sądu - o jego niedojrzałości emocjonalnej, która w realiach niniejszego postępowania nie umniejsza winy w/w, a wręcz przeciwnie w stosunku do oskarżonego daje wynik dla niego negatywny.

Konkludując- w ocenie Sądu- nie można niczym usprawiedliwić zachowania sprawcy.

Należy również wskazać, iż przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz przeciwko działalności instytucji państwowych są obecnie bardzo często popełniane i nierzadko występują one w praktyce sądów, organów ścigania, także w okręgu działania tutejszego Sądu Rejonowego.

Z tej właśnie przyczyny, należy im się w sposób stanowczy przeciwstawić odpowiednio ukształtowaną reakcją karną. Celem bowiem sankcji karnej jest również wskazane w art. 53k.k. zapobieganie popełnieniu przestępstw zwłaszcza tych nagminnych.

W związku z powołanymi wyżej przesłankami wina oraz społeczna szkodliwość czynów, których dopuścił się oskarżony P. K. były znaczne, zaś orzeczone kary jednostkowe adekwatne do ich stopnia oraz charakteru popełnionych przez w/w przestępstw.

W świetle powyższego Sąd Rejonowy w Lubaniu wymierzył sprawcy czynów kolejno kary:

- za czyn z art. 180a k.k.- 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 178a§1 k.k. - 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 224§3- 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając kary w opisanym wyżej rozmiarze Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż właściwości osobiste wielokrotnie karanego sprawcy oraz dotychczasowy sposób jego życia uzasadniają takie, a nie inne sankcje karne.

Sąd Rejonowy w Lubaniu nie znalazł również przesłanek decydujących o warunkowym zawieszeniu orzeczonych kar.

Jako, że czyny, za które oskarżony został skazany zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju – Sąd w oparciu o treść art. 85§1 kk i art. 86 §1 kk wymierzył P. K. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności stosując do jej wymiaru kary zasadę asperacji.

Dokonując ogólnej oceny wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności należy stwierdzić, że w pełni zrealizuje ona potrzeby wynikające tak z dyrektywy prewencji generalnej, jak i indywidualnej.

Orzeczona sankcja jest konieczna, a zarazem wystarczająca do osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Skutecznie uzmysłowi w/w naganność jego postępowania, a jednocześnie wpłynie na ukształtowanie świadomości sprawcy, należytego szacunku dla chronionych prawem dóbr. Kara ta również we właściwy sposób zrealizuje potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jest ona bowiem dowodem tego, iż wymiar sprawiedliwości nie traktuje sprawców przestępstw nawet tych łagodniejszych w sposób pobłażliwy, lecz reaguje prawidłowo- stanowczo się takim czynom przeciwstawiając.

Na podstawie art. 42§2 kk Sąd Rejonowy w Lubaniu orzekł wobec P. K. obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, zaś na podstawie art. 43a§2 kk świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w W. w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

Na podstawie art. 63§1 kk zaliczył P. K. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18.08.2016 r. do dnia 04.10.2016 r.

Na podstawie art. 29ust.1 ustawy o Prawo o Adwokaturze zasadził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. koszty nieopłaconej obrony z urzędu w kwocie 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek VAT w kwocie 138 (sto trzydzieści osiem) złotych.

Oskarżony nie pracuje zarobkowo. Nie posiada oszczędności ani majątku ruchomego, bądź nieruchomości większej wartości.

Z tych też względów na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolniono w/w od ponoszenia kosztów sadowych w niniejszej sprawie i nie wymierzono mu opłaty.